

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Guldskat

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 216. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893297397824/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

en Skat begravet, en Guldskat; ogsaa her laae en; Ingen tænkte paa den lille Trommeslager uden hans Moder, og derfor drømtede hun det.

Og Dagene fare hen, i Livet og i Drømmene!

Ikke et Haar var krummet paa hans Hoved, ikke et Gulds-
haar. »Trammeram, trammeram, det er ham! det er ham!»
kunde Trommen have sagt og hans Moder sjunget, havde hun
seet eller drømt det.

Med Sang og Hurra, med Seirens Grønt gik det hjemad,
da Krig var endt, da Fred var sluttet. Regimentshunden sprang
foran i store Kredse, ligesom for at gjøre sig Veien tre Gange
saa lang som den var.

Og Uger gik og Dage med, og Peter traadte ind i Forældrenes
Stue; han var saa braun som en Vildmand, hans Øine saa
klare, hans Ansigt straalende som Solens Skin. Og Moderen holdt
hans hvide Arme, kyssede hans Mund, hans Øine, hans røde
Haar. Hun havde igjen sin Dreng; han havde ikke Sølvkors
paa Brystet, som Fader havde drømt, men han havde hele
Lemmer, som Moder ikke havde drømt. Og der var en Glæde;
de loe og de græd. Og Peter omfavnede den gamle Brand-
tromme:

»Der staaer endnu det gamle Skrog!» sagde han. Og Fader
slog en Hvirvel paa den.

»Det er ligesom her var stor Ildebrand!» sagde Brandtrom-
men. »Ild i Taget, Ild i Hjerterne, Guldskat! skrat, skrat,
skrat!»

Og saa? Ja hvad saa? Spørg kun Stadsmusikanten. [54]

»Peter groer heelt ud over Trommen,« sagde han; »Peter
bliver større, end jeg!» og han var dog Søn af en kongelig
Sølvpop; men Alt hvad han havde lært i et heelt Liv, lærte
Peter i et halvt Aar.

Der var Noget ved ham, saa freidigt, saa inderligt godt.
Øinene skinnede og Haaret skinnede, – det kan ikke negtes.

»Han skulde lade sit Haar farve!» sagde Naboer. »Det
lykkedes deilig for Politibetjentens Datter! og hun blev for-
lovet.»

6 er (i. gg.) her fejl t. r. t. er med fremmed hånd. 7 sjunget] sungen D.
38 »Peter] De fig. 6 linier står i k på en overklæbning, der dækker den oprindelige
slutning, og de svarer til slutningen af den fig. overstejede side, hvormed historiens
forlængelse begynder, men som dog har elementer fra I, se Tappes-Jensens fornævnte
udgave. Baggrunden af denne overklæbning og den i n. t. 817,3 nævnte udgør et næsten
komplet brev: Olofrop] ved Nyborg den 22 J[uli] 1865. Veibaarne Hr Theatre-
[dir]ecten: D. Hansen.